

stemmelsen i § 6 om den fulde Expropriationsudgifts Erlægelse er ubillig. Det erede Medlem vil erindre, at efter Lovforslaget bliver den fulde Expropriationsudgift at udrede af Sjælland for de Jernbaner, der efter Lovforslaget blive anlagte i Sjælland, ligesom der jo ogsaa ved Anlægget paa Fyn bliver fuld Expropriationssum at udrede af Fyn, og man har allerede tidligere og navnlig ogsaa i Folkethinget indført denne Regel som i sig selv billig med Hensyn til den Slags Jernbaneanlæg. Det har derfor ledet til den Bestemmelse, at, naar nu Høring—Silkeborg Banen skulde erhverves for Statskassen, skulde ogsaa for dens Vedkommende den fulde Beføstning ved Expropriationen udredes ikke af Egnen, men af Sjælland. Den Del af den paagældende Ydelse, der falder paa Ringkjøbing Amt, bliver saaledes ikke betydelig. Expropriationsudgiften for Silkeborg—Høring Banen har været omtrent 36,000 Kr. pr. Mil. Det forøgede Bidrag eller Halvdelen af ovennævnte Sum, som efter Lovforslaget, hvis Høring—Skjern Banen kommer til Udførelse, skal godtgøres Staten af hele Sjælland, andrager samlet 100,000 Kr., og heraf kommer Ringkjøbing Amt til at bære sin forholdsmæssige Andel efter Loven af 26de Mai 1868, hvilket ikke kan være bebyrde for dette Amt. Der er naturlig taget Hensyn til, at det Tilskud, der fordrer til Anlægget af Høring—Skjern Banen, er overordentlig lille i Forhold til, hvad der fordrer paa andre Steder. Jeg tror derfor, at denne Bestemmelse i sig selv er billig. Idet jeg saaledes paa det Bestemteste maa fraraade at vedtage noget omhelst af de foreliggende Vædringsforslag, og idet jeg skal erindre om, at, hvad der nu foreligger i dette Lovforslag, er Resultatet af tre Aars møjsommelige Forhandlinger, et Resultat, som jeg, og jeg tror ogsaa Flertallet af dette Things Medlemmer, anser for at være ret tilfredsstillende, et Resultat, som i væsentlige Henseender indeholder, hvad dette Thing har tillagt Vægt, samt naar jeg ser hen til, at vi idag eller i alt Fald ved 3die Behandling kunne sikke os dette Udbytte af flere Aars Forhandlinger, medens vi ved at sende Lovforslaget tilbage temmelig sikkert ikke ville faae noget Resultat for Jernbanebygningen af denne Session lige saa lidt som af de foregaaende Sessioner — og jeg vil tilføie, at det er min faste og bestemte Overbevisning, at vi ikke ville faae det, hvis vi ikke vedtage Lovforslaget uforandret —, saa kan jeg ikke Andet end indstændig tilraade det erede Thing nu at tage det Sikke for det Uik-

ke, hvorved i Virkeligheden Intet foregribes for Fremtiden. Jeg vil ikke sige, at jeg vil være beredt til — og det har jeg jo allerede bemærket — i næste Session at fremsætte Lovforslag om nye Jernbanebygninger, men jeg vil heller ikke sige, at jeg ikke vil forelægge et Jernbanelovforslag saa tidlig, at de Baner, som nu ere udfødte af denne Lov, ville kunne blive byggede lige saa tidlig, som de ville være kunne blevne byggede, naae de være optagne i denne Lov. Hvis dette Lovforslag ikke bliver til Lov nu, saa vil der efter min Overbevisning hengaa meget længere Tid, inden der atter bliver Mulighed for Anlæg af disse Baner.

Sauerlev: Jeg kan ikke tjene det erede 1ste Medlem for 10de Kredts i, at indrømme, at det skulde være mindre hensynsfuldt af os Forslagsstillere at stille Vædringsforslag; det er jo netop meget hensynsfuldt mod de Herrer ifølge de Vtringer, der faldt ved 1ste Behandling, at de faae Leilighed til at stemme over de Vædringer, som jeg tror, der i og for sig kunde være stor Tilbøielighed til at støtte. Egeoverfor den erede Minister kan jeg bemærke, at, naar han saa bestemt tror, at Lovforslaget ikke vil udkomme, hvis man her i Thinget foretager nogen Forandring, saa forekommer det mig, at det er noget vanskeligt at tro, at det kan forholde sig saaledes, naar man ser hen til Udtalelser af Ordføreren for Jernbaneforslaget i det andet Thing, idet hans Udtalelser gif ud paa, at af Hensyn til dette Thing vilde han fraraade at vedtage Optagelsen af de omtalte Bananeanlæg i Lovforslaget. Nu skal jeg villig erkjende, at det er rigtigt nok, at det ene Thing til enhver Tid tager Hensyn til det andet Thing, det er som det burde være, men det har forøvrigt ikke tidligere været overholdt i den Grad. Men naar man kender noget til de Motiver, som have været ledende for, at Jernbaneforslaget er kommet ind til os i den Form, hvori det nu foreligger, og at disse Motiver ere temmelig gjennemsigtige, saa forekommer det mig, at Landstinget ikke bør vige tilbage for at bringe Lovforslaget i en Stikkelse, som det maa anse for rigtigt. Det er da i hvert Fald min Overbevisning, at man saalænge som muligt skal søge at fremme, hvad der er sandt og rigtigt, og jeg tror, at det er at støtte disse to Jernbanelinier, som ere udfødte, men som efter min Mening burde staa forrest. Jeg maa fastholde Vædringsforslaget og forlange det afstemt.